

โครงการวิจัยเรื่องทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต
ระดับประถมศึกษา 4-6

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รุจา ผลสวัสดิ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2552

รายงานโครงการวิจัยเรื่องทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

ระดับประถมศึกษา 4-6

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2552

1. ที่มาและหลักการของโครงการวิจัย

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต มีการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในสาระวิชาต่างๆ ยกเว้น สาระวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาในส่วนที่เป็นของประเทศไทย จึงทำให้มีประเด็นที่เป็นข้อสงสัยว่านักเรียนที่มีการเรียนการสอนผ่านสื่อภาษาอังกฤษประมาณ 80% ของเวลาเรียน และมีช่วงเวลาประมาณ 20% เป็นการเรียนรู้โดยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อ นักเรียนเหล่านี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา 4-6 หรือช่วงชั้นที่ 2 ว่าจะมีทักษะการใช้ภาษาแม่หรือภาษาไทยในตอนนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและระดับที่เทียบเคียงกับนักเรียนไทยที่เรียนในระบบโรงเรียนไทยได้มากน้อยเพียงใด จากประเด็นดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์จึงเห็นว่ามีความสำคัญที่จะต้องศึกษาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมปลายที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อที่จะได้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารวิชาการของโรงเรียนว่าควรดำเนินการการเรียนการสอนภาษาไทยให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้อย่างไร

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 2.1 เพื่อวิเคราะห์ทักษะการใช้ภาษาไทยในระดับโครงสร้างประโยคว่านักเรียนในระดับประถมศึกษาดอนปลายที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต มีการใช้โครงสร้างของประโยคได้ในระดับใด
- 2.2 เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้าว่านักเรียนในระดับประถมศึกษาดอนปลายที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต สามารถเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้าได้ในระดับใด

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กลุ่มวิจัย

นักเรียนระดับประถมศึกษา 4-6 ทั้งหมดจำนวน 137 คน

ป4.ก. 20 คน เป็นชาย 9 คน หญิง 11 คน

ป4.ข. 15 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 8 คน

ป4.ค. 20 คน เป็นชาย 11 คน หญิง 9 คน

ป5.ก. 23 คน เป็นชาย 18 คน หญิง 5 คน

ป5.ข. 23 คน เป็นชาย 14 คน หญิง 9 คน

ป6.ก. 18 คน เป็นชาย 11 คน หญิง 7 คน

ป6.ข. 18 คน เป็นชาย 8 คน หญิง 10 คน

3.2 วิธีวิจัย

ใช้การวิเคราะห์รูปแบบ โครงสร้างประโยคและการเรียงเรียงเนื้อหาในระดับย่อหน้าจากงานเขียนเรียงความภาษาไทยในหัวข้อ “อนาคตที่ข้าพเจ้าอยากเป็น”

4. การเก็บข้อมูล

ครูประจำชั้นของทุกชั้นให้คำสั่งนักเรียนเขียนเรียงความในหัวข้อ “อนาคตที่ข้าพเจ้าอยากเป็น” ในชั่วโมงเรียนระยะเวลา 50 นาที และเก็บงานเรียงความมาส่งผู้วิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มีข้อสังเกตว่าครูผู้เก็บข้อมูลในระดับป.5-6 ได้ให้คำสั่งเพิ่มเติมแก่นักเรียนตั้งชื่อเรื่องข้อเขียนและเขียนภาพประกอบ

5. ผลของการวิจัย

5.1 ผลของการวิเคราะห์งานเรียงความในระดับโครงสร้างประโยค

ป4.ก. 20 คน เป็นชาย 9 คน หญิง 11 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“เพราะ” “เพราะจะได้” “ถ้า” “ดังนั้น” “แต่” “แต่ถ้า” “ฉะนั้น”
(15) (6) (4) (2) (2) (1) (1)

ป4.ข. 15 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 8 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“เพราะ” “เพราะว่า” “เพราะจะได้” “ถ้า” “แต่” “อย่างไรก็ตาม” “แต่ถึงอย่างไร”
(8) (4) (2) (2) (1) (1) (1)

ป4.ค. 20 คน เป็นชาย 11 คน หญิง 9 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“เพราะ” “เพราะว่า” “เพราะจะได้” “ถ้า” “แต่” “เพราะเหตุนี้” “อีกอย่างหนึ่ง”
(16) (2) (1) (1) (1) (1) (1)

ป5.ก. 23 คน เป็นชาย 18 คน หญิง 5 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“เพราะ” “เพราะว่า” “แต่” “เพราะจะได้” “ถ้า” “แต่ว่า” “ดังนั้น” “เพื่อให้” “เหตุที่”
(11) (5) (4) (2) (2) (1) (1) (1) (1)

ป5.ข. 23 คน เป็นชาย 14 คน หญิง 9 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“เพราะ” “ถ้า” “แต่” “เพราะว่า” “และจะได้” “แม้จะ” “หรือไม่ก็”
(9) (5) (4) (2) (1) (1) (1)

ป6.ก. 18 คน เป็นชาย 11 คน หญิง 7 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“แต่” “เพราะ” “เพราะว่า” “ถ้า” “ซึ่ง”
(9) (6) (6) (6) (2)

ป6.ข. 18 คน เป็นชาย 8 คน หญิง 10 คน

ผลการวิจัย : นักเรียนทั้งหมด มีการใช้ประโยคที่มีการแสดงเหตุผลด้วยคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยมีความถี่ในการใช้ คือ

“เพราะ” “แต่” “เพราะว่า” “ถ้า” “ซึ่ง” “เนื่องจาก” “แต่ถึงแม้ว่า” “เปรียบเสมือน”
(11) (6) (2) (1) (1) (1) (1) (1)

5.1.1 ตัวอย่างงานเขียน

ระดับประถมศึกษาปีที่ 4

- “อนาคตข้าพเจ้าฉันอยากจะเป็น นักบิน เพราะจะได้ขับเครื่องบินและได้ไปเมืองต่าง ๆ และได้ไปเมืองที่ตัวเองชอบ และไปซื้อของเล่น ไปเที่ยวที่ที่เราอยากจะไป”
- “เราทุกคนต้องมีอนาคตและมีอาชีพเพราะตอน โตเราทุกคนต้องทำงานหาเงินและเอาเงินนั้นมาช่วยเหลือตนเอง”
- “ในอนาคตหนูอยากจะเป็น “หมอ” มันเป็นสิ่งที่หนูชอบ หมอเป็นอาชีพที่หนูอยากเป็นที่สุด แต่ถ้าหนูไม่ได้เป็นก็คงจะเป็น “สัตวแพทย์”แทน เพราะ สิ่งที่หนูอยากจะเป็นอยู่ มัน ได้ช่วยทุก ๆ คนที่ป่วยหรือไม่สบายให้หายป่วย”

ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

- “เคยคิดหรือไม่ว่าในอนาคตตั้งใจจะประกอบอาชีพใด ถ้าเป็นฉันฉันตั้งใจว่าในอนาคตฉันคิดว่าฉันจะประกอบอาชีพเป็นพ่อครัว”

- “การที่จะเป็นอาชีพหมอได้นั้นจะต้องเก่งทุกวิชา ดังนั้นผมจึงตั้งใจเรียน ไม่คุยในห้อง เพราะจะต้องตั้งใจฟังคุณครูสอน และทำการบ้านทุกครั้ง แม้ว่าอย่างไรก็ตามผมก็ยังอยากจะเป็นคุณหมอ ถึงจะมีอุปสรรคอย่างไรก็ตาม ผมก็จะไม่ยอมแพ้”
- “ถ้าคุณเป็นตำรวจคุณจะหนีผู้ร้ายเมื่อเอาปืนจ่อหน้าคุณหรือไม่ ตอบ ไม่เพราะตำรวจที่แท้จริงจะต้องปกป้องคนในสังคมอย่างกล้าหาญ”

ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

- “พิธีกรเป็นอาชีพที่ฉันอยากเป็น แต่ว่าอาชีพนี้จะมีอุปสรรคต่อฉันอย่างหนึ่งคือความกลัว ฉันเป็นคนที่ไม่ค่อยกล้า ขี้อาย แต่อาชีพนี้ต้องใช้ความกล้าเป็นหลักมันจึงยากที่ฉันจะเป็นได้ ฉันจึงต้องไปปรึกษากับแม่ให้แม่ช่วยคิดว่าฉันควรจะทำอาชีพพิธีกรหรือเปล่าแม่ของฉันจึงตอบว่า “การที่เรารักหรือชอบที่จะทำอาชีพใดอาชีพหนึ่งเราก็ควรจะทำ แต่ถึงมันจะมีอุปสรรคกับเราและหากอาชีพนี้เรารักจริง ๆ เราก็ต้องพยายามที่จะทำให้สำเร็จ”
- “อนาคตของฉันนั้นฉันอยากจะเป็นนักวาดรูปอิสระเพราะว่าเหมือนได้ปล่อยความรู้สึกรู้สึกที่มีอยู่ในใจเรามาลงบนรูปภาพแทนที่จะมานั่งเครียดแล้วอาจจะเป็นโรคตามมาก็ได้ซึ่งมันทำให้สุขภาพของเราอาจจะเสื่อมเสียหายไปบ้างโดยที่เราไม่รู้ตัว ฉันรู้ตัวเองว่าฉันอาจจะวาดรูปไม่ได้คืออะไร แต่ฉันก็ชอบที่จะวาดรูปโดยที่วาดรูปอะไรก็ได้”
- “การมีฝันเป็นของตัวเองนั้นเราว่าไม่ผิด เพราะว่าโตขึ้นในทางที่ทุกคนอยากจะได้ แม้ว่าทางนั้นจะยาวไกลเพื่อคว้าฝันมา[ย่อหน้าใหม่] เรานั้นชื่อว่า “ผักหวาน” เราเป็นหนึ่งในกลุ่มที่มีฝันอยากจะเป็นศิลปินหรือนักร้อง นักแสดง แต่เราก็อยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้วย จึงทำให้ตอนนี้เราเริ่มจะงงแล้วว่าเราจะเลือกเดินทางสายไหนดี บางทีเราจะคิดว่าเลือกเดินในสายวิทยาศาสตร์ก่อนแล้วค่อยต่อสายศิลปะ พอคิดดูอีกทีเราก็มองว่าจะเลือกเดินสายศิลปะก่อนแล้วค่อยต่อสายวิทยาศาสตร์ หรือไม่ก็เรียนไปเลยทั้งสองอย่าง แต่ว่าทั้งเรียนทั้งร้องจะเหนื่อยไป”

5.1.2 ข้อสังเกต : นักเรียนส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 สามารถใช้คำเชื่อมประโยคที่แสดงเหตุผล “เพราะว่า” ได้เป็นอย่างดี และนักเรียนส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 สามารถใช้คำเชื่อมประโยคที่แสดงเหตุผล “เพราะว่า” และคำเชื่อมอื่นๆ ที่แสดงความสัมพันธ์ของความคิด เช่น “เนื่องจาก” /“ถ้า” /“แต่” /“ซึ่ง” ได้เป็นอย่างดี เหมาะสมกับการแสดงความคิดเห็น

5.2 ผลของการวิเคราะห์งานเรียงความในการเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้า

5.2.1 ผลของการวิเคราะห์ใน 3 ระดับ

นักเรียนเกือบทั้งหมดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้การเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้าจำนวน 3 ย่อหน้า ยกเว้นนักเรียน 1 คนใช้ 1 ย่อหน้า และอีก 1 คนใช้ 2 ย่อหน้า

นักเรียนเกือบทั้งหมดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้การเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้าจำนวน 3 ย่อหน้า ยกเว้นนักเรียน 1 คนใช้ 2 ย่อหน้า และอีก 1 คนใช้ 5 ย่อหน้า

นักเรียนทั้งหมดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้การเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้าจำนวน 3 ย่อหน้า

มีข้อสังเกตว่าการใช้จำนวนย่อหน้าในระดับ ป.5 -6 ครูผู้เก็บข้อมูลได้ระบุให้ใช้ 3 ย่อหน้า อีกทั้งให้คำสั่งเพิ่มเติมแก่นักเรียนตั้งชื่อเรื่องข้อเขียนและเขียนภาพประกอบ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีนักเรียนที่ไม่ปฏิบัติตามเรื่องจำนวนย่อหน้า ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เข้าใจอย่างแจ่มชัดว่าทำไมต้องมี 3 ย่อหน้า

5.2.2 ข้อสังเกต

5.2.2.1 จะเห็นได้ว่าจากผลของการวิเคราะห์การเรียบเรียงเนื้อความในระดับย่อหน้าแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนจากระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สู่มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยที่นักเรียนเกือบทั้งหมดใช้การเรียบเรียง 3 ย่อหน้า แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากงานเขียนของนักเรียนบางคนจะพบว่า นักเรียนอาจไม่เข้าใจว่าแต่ละย่อหน้าควรมีเนื้อความประเภทใด เช่น ย่อหน้าแรกควรแสดงจุดยืนด้านความคิดและย่อหน้าที่ 3 ควรเป็นการสรุปปิดประเด็น นักเรียนบางคนอาจต้องใช้เวลาในการเรียนรู้การเรียบเรียงความคิดในลักษณะนี้ ตัวอย่างเช่น

การซ้ำประเด็นเดิมในย่อหน้าที่ 1 และ 3

ย่อหน้าที่ 1: “อนาคตที่อยากเป็นเป็นเรื่องที่อยากที่เราจะตัดสินใจว่าเราจะเป็นอะไรที่เราอยากเป็นอะไรก็ตามเราต้องเป็นคนดีไม่เอาเปรียบผู้อื่น”

ย่อหน้าที่ 3: “เราต้องคิดให้ดีก่อนว่าสิ่งที่เราอยากจะเป็นนั้นดีหรือเปล่านั้นและมีดีอะไรที่สำคัญคือการไม่เอาเปรียบผู้อื่น”

การขาดเนื้อหาในการสรุป

ย่อหน้าที่ 1: “อาชีพใดที่หลายคนใฝ่ฝันแต่ต้องทำงานแทบทุกวัน ต้องคอยดูแลรักษาตัวเองอยู่เสมอและต้องรักษาเสียงอยู่ตลอดเวลา ไม่ให้เสียงของเขาเป็นอะไร อาชีพนั้นคือ นักร้องนั่นเอง”

ย่อหน้าหน้าที่ 3: “การที่เราใฝ่ฝันจะมาเป็นนักร้อง ไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดทีเดียว และจะต้องฝึกซ้อมเท่านั้นจึงจะได้ใจหวัง”

- 5.2.2.2 เมื่อพิจารณาจากงานเขียนของนักเรียนในระดับประถมที่ 4 จะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านภาษามากกว่านักเรียนชาย
- 5.2.2.3 เมื่อพิจารณาจากงานเขียนของนักเรียนในระดับประถมที่ 5-6 จะเห็นได้ว่านักเรียนชายมีพัฒนาการสร้างสรรค์ทางภาษาในการเริ่มต้นเขียน เช่น “อาชีพใดที่สร้างภาพเสมือนจริงในคอมพิวเตอร์ อาชีพใดที่โด่งดังในหนังสือลือลูด นั่นคือ อาชีพ กราฟิก ดีไซน์เนอร์ [sic]” “อาชีพหรือการทำงานนั้นมีให้เลือกหลากหลายซึ่งผมอยากเป็นอยู่หลายอย่าง เช่น นักบิน, นักแข่งรถ, นักร้อง, โจรสลัด แต่สิ่งที่ยากเป็นมากคือนักบิน เพราะเป็นอาชีพที่สุจริตและมีรายได้เยอะ ผมจะมาเล่าความฝันของผม”
- 5.2.2.4 เมื่อพิจารณาจากงานเขียนของนักเรียนในระดับประถมที่ 6 จะเห็นได้ว่าทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีแนวโน้มการใช้ภาษาพูดในงานเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชายแสดงอิทธิพลการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ เช่น “อาชีพนักร้องเป็นอาชีพที่ใครหลายคนอยากเป็น และหนึ่งในนั้นก็เช่นกัน” “อาชีพอะไรที่จะต้องมีความรับผิดชอบสูงและได้เงินเยอะ แถมยังได้เที่ยวรอบโลก แต่มันไม่ได้ง่ายอย่างที่คุณคิด ก็คืออาชีพนักบิน” “กว่ารถแต่ละคันจะออกมาวิ่งได้ ทุก ๆ คนรู้หรือไม่ว่าคนประกอบและดีไซน์รถนั้นลำบากมากแค่ไหน”

6. สรุปผลของการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับโครงสร้างประโยคนักเรียนส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 สามารถใช้คำเชื่อมประโยคที่แสดงเหตุผล และความต่อเนื่องของความคิดในข้อเขียนได้เป็นอย่างดีเหมาะสมกับการแสดงความคิดเห็น ข้อมูลดังกล่าวทั้ง 3 ระดับ ชี้ชัดว่านักเรียนในระบบทวิภาษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาแม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มิได้มีข้อจำกัดในด้านพัฒนาการการใช้ภาษาไทยอย่างที่ป็นข้อสงสัยของผู้บริหารงานวิชาการและผู้ปกครอง

6.2 จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในการเรียบเรียงเนื้อหาในระดับย่อหน้า จะเห็นได้งานเขียนส่วนใหญ่ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แสดงพัฒนาการที่ดีในการเรียบเรียงความคิด และมีข้อสังเกตเรื่องอิทธิพลโครงสร้างภาษาอังกฤษที่ปรากฏอยู่ในงานเขียนของนักเรียนชายซึ่งในขณะเดียวกันได้แสดงความสร้างสรรค์ทางภาษาไว้อีกด้วย อนึ่งนักเรียนหญิงบางคนมีการใช้การเขียนคล้ายบทสนทนาระหว่างคนสองคนเพื่อแสดงข้อคิดเห็นที่ขัดแย้งหรือไปในทางเดียวกัน

6.3 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์งานเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต จะเห็นได้ชัดว่ามีพัฒนาการที่ดี

แต่อย่างไรก็ตามหากผู้บริหารงานวิชาการและผู้สอนต้องการพัฒนาการใช้ทักษะการเขียนภาษาไทย ที่มีประสิทธิภาพ ก็อาจต้องให้ผู้สอนดำเนินการสอนและฝึกนักเรียนในเรื่องการเรียบเรียงย่อหน้าที่ มีเนื้อหาเฉพาะในย่อหน้า 1-3 ลดระดับการใช้ภาษาพูดในงานเขียนและพยายามให้นักเรียนมีความ เข้าใจความต่างของโครงสร้างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อมิให้ใช้โครงสร้าง 2 ภาษาปะปนกัน และให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับประถมศึกษา

7. ภาคผนวก: ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา 4-6

7.1 งานเขียนของนักเรียนหญิง ระดับประถมศึกษาปีที่ 4

อนาคตที่ข้าพเจ้าอยากเป็น

ทุกคนมีความฝันถึงอนาคตว่าอยากเป็นอะไร ทำอาชีพอะไร ทุกคนฝันได้ตามที่ตัวเองอยากจะเป็น เช่น ในวัยเด็กอยากเป็น คนขับรถ พอดีไปหน่อยฝันอยากเป็นครู เช่น หมอ ความฝันมักเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและอายุของเรา

สำหรับฉัน เมื่อเด็กอนุบาลอยากเป็นคนขายขนมเค้ก พอดีชั้น ป.1-2 อยากเป็นครู ป.3-4 ฉันฝันอยากเป็นแอร์โฮสเตส เพราะว่าได้ขึ้นเครื่องบิน ได้ท่องเที่ยวไปต่างประเทศ เพราะฝันว่าอยากไปญี่ปุ่น – อเมริกาจะได้ซื้อของเล่นเยอะ ๆ ถ้าเป็นแอร์โฮสเตสจะได้ไปจริง ๆ เสียที แต่ว่ามันไกลเกินตัว พอดีฉันได้ไปสมัครเรียนเทควันโดกับคุณครูเกศไกด์ ๆ บ้านพอได้เรียนแล้วฉันรู้สึกว่ามันเป็นประโยชน์ต่อฉันมาก คือได้ออกกำลังกาย และสำหรับป้องกันตัวได้ไม่ทำให้ใครรังแกทำให้ฉันคิดว่า ฉันจะเรียนเทควันโดให้ได้สายดำแล้วจะเป็นนักกีฬาทีมชาติให้ได้

ความฝันของฉันอยากเป็น นักกีฬาเทควันโดทีมชาติ เพราะครูเกศของฉันเป็นกรรมการตัดสินกีฬาเทควันโด คงแนะนำให้ความฝันของฉันเป็นจริงได้

7.2 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 4

อนาคตที่ข้าพเจ้าอยากจะเป็น

เมื่อโตขึ้นคนเราทุกคนก็ต้องมีอาชีพ ต้องทำงานเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายเองและเลี้ยงดูพ่อแม่ สำหรับผมแล้ว ผมชอบที่จะอยู่กับคอมพิวเตอร์มากๆ ดังนั้นอาชีพที่ผมใฝ่ฝันอยากจะเป็นก็ย่อมต้องเกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์อย่างแน่นอน และอาชีพนั้นก็คือ โปรแกรมเมอร์ นั่นเอง

คนที่ทำงานเป็น โปรแกรมเมอร์ (Programer) ได้นั้นจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เป็นอย่างดีเพราะอาชีพนี้เราจะต้องอาศัยความชำนาญและต้องมีความรู้จริง คนที่จะต้องขึ้นเรียนและขยันเล่น เล่นในที่นี้หมายถึง เล่นคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญกับการใช้โปรแกรมต่าง ๆ ก็ต้องเรียนรู้ที่จะใช้โปรแกรมก่อนที่จะเขียนโปรแกรมให้คนอื่นใช้ โดยส่วนตัวผมแล้วมีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่นะ ถ้าเกี่ยวกับโปรแกรมของเกมส์ การเล่นเกม เกี่ยวกับเกมส์ผมจะถนัดมาก ๆ และโปรแกรมเกี่ยวกับไมโครซอฟออฟฟิศก็พอมีอยู่

บ้างเพราะต้องใช้ทำงานส่งครูบ่อยครั้งในปัจจุบันอาชีพโปรแกรมเมอร์ เป็นอาชีพที่มีความต้องการสูงมาก เพราะเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนช่วย อำนวยความสะดวกอย่างแพร่หลาย และนี่คือเหตุผลที่ทำให้ผมชอบและใฝ่ฝันจะเป็นโปรแกรมเมอร์

ถึงแม้ว่าอาชีพนี้จะยากแค่ไหนก็ตามผมก็จะพยายามทำให้ได้ และทำให้ดีที่สุด จะขยันและตั้งใจเรียนเพื่อการเป็นโปรแกรมเมอร์ที่เก่งและดีในอนาคต

7.3 งานเขียนของนักเรียนหญิง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

อนาคตที่ข้าพเจ้าอยากเป็น

คนเราสามารถกำหนดอนาคตได้ ถ้าเราเลือกอนาคตที่ดีไว้ เราก็จะไม่ต้องลำบาก ฉันเชื่อว่าคนเราทุกคนมีความฝันที่อยากจะเป็น

อนาคตข้างหน้าฉันอยากเป็นครู เพื่อจะได้สอนเด็กรุ่นต่อไป การเป็นครูไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะจะต้องมีคุณสมบัติหลายข้ออยู่เหมือนกัน ฉันอยากสอนวิชาภาษาไทย เพราะมีหลายคนออกเสียงผิด เช่น ล อ่านเป็น ร หรือ ไม่ออกเสียง ร ฉะนั้นฉันจึงอยากสอนวิชาภาษาไทย หลายคนเห็นว่าภาษาไทยไม่สำคัญ แต่จริง ๆ แล้วภาษาไทยก็สำคัญเหมือนกัน สมัยเด็กๆ ฉันชอบเรียนวิชาภาษาไทย ฉันรู้ว่าเป็นครู มันเหนื่อยมาก เพราะฉันเห็นครูประจำชั้นดุจนเสียงแหบ เพราะมีแต่คนชอบคุยกันเสียงดัง ครูจึงเหนื่อยมาก ครูอยากให้เราโตขึ้นไปเป็นคนดีไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อสังคม มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่คิดร้ายต่อผู้อื่น ไม่โกหก ครูหวังดีต่อเราทุกคน บางทีเราก็คิดว่าครูใจร้าย แต่จริง ๆ แล้วครูไม่ได้ใจร้ายอย่างที่คิด แรก ๆ อาจไม่อยากเรียนเพราะกลัวครูจะดุหรือว่า ถ้าเราแล้วเราก็อย่าคืออย่าชน และไม่คุยกันในห้องเรียน ไม่ทะเลาะกัน แค่นี้เราก็ไม่ถูกดุ

เป็นครู ต้องพยายามเป็นอย่างมาก อาชีพอื่นก็เช่นกัน ทุกอาชีพก็ต้องพยายามเหมือนกัน คนที่ขยันใฝ่หาความรู้ก็จะฉลาดรู้ทันคนหลาย ๆ คน ครูเป็นอาชีพที่สุจริต และได้มอบความรู้ให้แก่เด็กต่าง ๆ

7.4 งานเขียนของนักเรียนหญิง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

อนาคตที่ข้าพเจ้าอยากเป็น

ฉันชอบคิดว่าฉันอยากเป็นอะไรดี มีรายได้ดีไหม ตัวเราเข้ากับงานนี้หรือเปล่า?

ในประเทศไทยของเรามีงานตั้งหลายงานให้คนทำ ให้คนคิด ฉันเลยคิดว่าโตไปในอนาคต ฉันอยากเป็นนักธุรกิจชื่อดังของไทยที่เก่งมาก ตอนเด็กฉันเคยคิดว่า โตไปเป็นนักแสดงดีกว่าจะได้เหมือนในหนัง อยากออกทีวีแต่พอโตขึ้น ฉันเป็นพี่คนโตของบ้าน ต้องช่วยเหลือครอบครัวให้สมที่พ่อ แม่ปรารถนา และถ้าในอนาคต พ่อ แม่ไม่อยู่กับเรา เราจะอย่างไรดี นี่แหละที่พ่อ แม่ต้องการให้ฉันดูแลบ้านและน้อง ๆ

ตั้งใจทำงาน การบ้าน เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนหนังสือ คุณพ่อ กับคุณแม่ เคยเล่าให้ฉันฟังว่า “ถ้าเกิด ลูกโตไปในอนาคต มีงาน มีการทำ ที่สำคัญก็คือ ต้องรู้จักคิดด้วยตนเอง เพราะ ถ้าพ่อแม่ไม่อยู่กับ ลูก ลูกจะทำยังไง” ฉันเลยตอบไปว่า “ค่ะ หนูจะทำตามที่แม่บอกมา หนูจะตั้งใจเรียนฯลฯค่ะ” ดังนั้นฉันจึงคิดในอนาคต ฉันจะเป็นนักธุรกิจชื่อดังก็พอ เพราะมีรายได้ดี เป็นงานที่น่าจะสบาย และฉันได้มุ่งหมายงานนี้ตั้งแต่ออน ป.4 แล้ว

ในอนาคตฉันจะเป็นนักธุรกิจ เพราะมีรายได้ดี ฉันน่าจะทำได้ และฉันคิดว่าฉันเข้ากับ งานนี้แล้ว และฉันจะไม่ให้พ่อแม่ผิดหวังในตัวฉัน ฉันจะตั้งใจเรียน เป็นคนดี ดูแลน้อง ช่วยเหลือ คนอื่นและตนเอง เพราะถ้าพ่อแม่ไม่อยู่กับเราฉันจะอย่างไร

7.5 งานเขียนของนักเรียนหญิง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่องดีไซเนอร์อาชีพในฝัน

อาชีพเป็นสิ่งที่พอทุกคนโตก็จะต้องมี บางคนก็มีอาชีพตั้งแต่ยังเล็ก เรียกว่า อาชีพเสริม สำหรับฉัน ฉันยังไม่มีอาชีพเสริม อาชีพช่วยสร้างรายได้ให้กับเราและครอบครัว บางคนอาจมี อาชีพที่สบาย แต่รายได้เยอะ บางคนมีอาชีพที่ลำบาก แถมยังได้รายได้ไม่คุ้มกับงานที่ทำ

ฉันชอบคิดอยู่เสมอ ว่าโตขึ้นฉันจะเป็นอะไร ถ้าให้ฉันเดาว่าตอนโตจะประกอบอาชีพ อะไร ฉันคงไม่สามารถตอบได้ เพราะจิตใจไม่แน่นอน แต่ก่อนฉันเคยอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ จะได้ค้นคว้าทดลอง และได้พบทฤษฎีใหม่ ๆ อยู่เสมอ พอสักพัก ฉันก็เริ่มเปลี่ยนใจ อยากเป็น แพทย์หรือคุณหมอ ฉันอยากเป็นเพราะ อยากช่วยเหลือผู้อื่น และยังได้อยู่กับเครื่องมือสะอาด ๆ แต่ถ้าถามจริง ๆ จะให้ไปผ่าตัดอะไรก็คงยาก เพราะเวลาฉันเห็นเลือดแล้วรู้สึกขนลุกๆเสียววาบ ๆ ถ้าฉันเป็นหมอ ฉันไม่ขอรับรองความปลอดภัย ฉะนั้น อาชีพหมोजึงถูกตัดออกไปจากอนาคต ของฉัน หลังจากนั้น การคาดเดาอนาคตของฉันก็เริ่มเปลี่ยนไปทุกที ไม่ว่าจะเป็น นางแบบ นักแสดง นักร้อง ดีเจ หรือวีเจ ก็ผ่านความคิดฉันมาหมดแล้ว จนกระทั่งมาลงตัวอยู่ที่ดีไซเนอร์

อาชีพดีไซเนอร์ หรือนักออกแบบ เป็นอาชีพที่ฉันใฝ่ฝันอยากจะเป็นในอนาคต ดีไซเนอร์จะต้องมีความสามารถในการจินตนาการ การออกแบบ แล้วมีรสนิยมที่ดี ถึงแม้บาง คนจะมองคนที่เป็ที่ดีไซเนอร์ว่า เรียนไม่ค่อยดี แต่ความจริงอาจจะไม่เป็นเช่นนั้น เพราะการ เป็นดีไซเนอร์ ถึงจะไม่ค่อยใช้วิชาการเท่าไร แต่คนที่เป็ที่ดีไซเนอร์ส่วนใหญ่จะสามารถ ประเมินความพอดีได้ และทำอะไรที่มันสมดุลกับตัวเอง เช่น ถ้าเรามีหุ่นอ้วน เราก็ไม่ควรใส่เสื้อ ปลายขวาง เพราะจะทำให้เราดูอ้วนไปด้วย หรือถ้าเรามีผิวสีเข้ม เราก็ไม่ควรใส่เสื้อผ้าที่เข้มมาก เพราะอาจทำให้เราดูดำขึ้นและไม่ควรใส่เสื้อผ้าสีอ่อนด้วยเช่นกัน เพราะจะตัดกับสีผิว เราก็จะดู ดำอีก เราควรจะใส่เสื้อผ้าโทนสีออกส้ม ๆ เพราะจะขับสีผิวให้ขาว เป็นต้น

แต่การเป็ที่ดีไซเนอร์สำหรับฉันคงยาก เพราะคุณพ่อคุณแม่อยากให้ฉันต่อสายวิทย์แต่ ฉันอยากต่อสายศิลป์ เพื่อจะมาเป็ที่ดีไซเนอร์ คุณแม่บอกว่าอาชีพที่เรียนสายศิลป์มีไม่ค่อนมา

คนที่เรียนสายวิทย์ สามารถต่ออาชีพทางด้านศิลป์ได้ แต่คนที่เรียนสายศิลป์ มีส่วนน้อยที่จะมีอาชีพด้านวิทย์ แต่ฉันไม่ชอบทำอะไรที่หนักหัว ถ้าลองสังเกตดี ๆ ระยะเวลาหลัง ๆ อาชีพที่ฉันชอบไม่ค่อยมีอาชีพที่ใช้วิชาการเท่าไร ฉันชอบอยู่สบาย ๆ มากกว่า

อาชีพในอนาคตของฉันไม่แน่นอน แต่ตอนนี้ฉันอยากเป็นดีไซน์เนอร์ ฉันอยากเป็นอาชีพอะไร ฉันจะไม่ตัดสินใจจากรายได้ ฉันจะตัดสินใจจากความชอบและความถนัด ถ้าเราทำอะไรที่เราไม่ชอบ มันก็คงยากที่เราจะทำได้ดี ฉันอยากมีอาชีพที่สบาย ๆ และรายได้ค่อนข้างดี บางทีโตขึ้นฉันอาจจะไม่เป็นอย่างที่ฝัน แต่ฉันจะทำวันนี้ให้ดีที่สุด

7.6 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

อนาคตของนักออกแบบรถ

ทุกคนก็ต่างมีอนาคตความฝันของตนเอง แต่สำหรับผมแล้วชีวิตในอนาคต คือนักออกแบบรถคันแบบ (เทคโนโลยีการคมนาคมแบบใหม่) เพื่อทำชีวิตของผมได้มีอนาคตที่ยิ่งใหญ่มากกว่าใคร ใคร แต่สำหรับอนาคตของทุกคนแล้ว เราวัดอนาคตกันไม่ได้ เพราะอนาคตของทุกคนมาจากความรู้ ความพยายาม ความฉลาด ความตั้งใจความอดทน และการรับรู้เรื่องราวข่าวสารที่จะทำให้ทุกคนก้าวไปสู่อนาคตอันยิ่งใหญ่ในวันใหม่ที่เป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่หรืออนาคตของทุกคน แต่สักวันหนึ่งจะต้องมีบางคนประสบความสำเร็จด้วยความพยายามที่จะสู้ต่อไปไม่ย่อถอยการที่ตัวเองทำมา

อนาคตของผมที่ตั้งไว้ว่าโตขึ้น ขอให้สักวันได้เป็นนักออกแบบรถคันที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก ก่อนอื่นจะศึกษาภาษาของประเทศทั่วโลกจะต้องรู้จักเครื่องจักร เทคโนโลยีต่างๆ อยู่ตามทั่วโลก ต้องหาความ ต้องลูกค้าว่าต้องการแบบไหน แนวไหนระบบไหน ลักษณะเป็นอย่างไร เป็นเรื่องพวกนี้เป็นคู่มือปัจจัยหลักของนักออกแบบรถคันแบบ ในแถวทวีปยุโรป ทวีปเอเชียและทวีปอเมริกา มีชื่อเสียงโด่งดังในการออกแบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด

ผมได้รู้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่อยู่ทั่วโลกได้ความคิดที่จะออกแบบรถคันแบบต่าง ๆ หลาย

7.7 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่องผมอยากเป็นตำรวจ

การเป็นตำรวจคือความฝันของเด็กผู้ชายหลายคนอยากเป็นเพราะอาชีพนี้ดูว่าเท่ โดดกว่าใคร แล้วยังได้ยิงปืนอีกด้วย แต่ในการเป็นตำรวจนั้นต้องฝึก ในการฝึกก็มีเรื่องโหดมากมายทำให้หลายคนไม่กล้าเป็น

ผมอยากเป็นตำรวจเพื่อพิทักษ์ความดีและปราบเหล่าร้ายและให้ความสุขแก่ประชาชนทุกคนและให้ความปลอดภัยต่อประเทศชาติแต่ในการเป็นตำรวจนั้นก็ต้องมีการเสี่ยงชีวิตกับลูกปืนบ้าง เพราะการต้องมีปืนเพื่อตอบโต้กับผู้ร้ายจึงต้องฝึกฝนก่อนยิงเพื่อให้ปลอดภัยต่อ

ตนเองและผู้อื่น และตำรวจก็มีหลายยศ เช่น จำ สารวัตร เป็นต้น และในการเข้าจับกุมผู้ร้ายเราก็ต้องแน่ใจว่าผู้ร้ายไม่มีอาวุธแล้ว และให้เขายกมือทั้งสองข้างขึ้น แล้วเดินมาใกล้เราเพื่อใส่กุญแจมือแล้วเราก็เอาไปเข้าห้องขัง

ในการเป็นตำรวจคือผู้พิทักษ์ความดีให้อยู่ในประเทศชาติและเพื่อให้ประชาชนทำในกฎระเบียบของประเทศชาติ

7.8 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่องผมอยากเป็นนายควม

ผมอยากเป็นนายควมเพราะว่า พ่อของผมเป็นนายควม และพ่อของผมบอกผมเสมอว่า การเป็นนายควมจะต้องมีความรับผิดชอบต่องาน ผมคิดว่า มันเหมือนการส่งการบ้านครูให้ตรงตามเวลาที่กำหนด

เมื่อวันก่อนพ่อของผมพาไปทำงาน พ่อของผมพูดภาษาอังกฤษตลอด เพราะในที่ทำงานมีแต่คนอังกฤษทั้งนั้น ผมจึงคิดว่าการเป็นนายควมมันยากมากๆ ตอนกลับบ้านก็มีการบ้านอังกฤษพอดี ผมจึงอ่านทบทวนก่อนสอบ พอตอนสอบวันนั้นเป็นวันที่สอบอังกฤษพอดี ผมตั้งใจมากๆ เพราะโตขึ้นผมอยากเป็นนาย พอผลการสอบออกมา พ่อผมดูวิชาภาษาอังกฤษแล้วผมตั้งใจมากๆ เพราะผมได้ 8.8 เยอะกว่า เฉลี่ย 2 คะแนน

พ่อผมตั้งใจมากๆ พ่อของผมจึงพาไปฟิวเจอร์ไปซื้อของ

7.9 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง ความฝัน ณ คลังอาชีพ

อนาคต ฉันนั้นยังไม่ได้เลือกเลขสักอาชีพหนึ่ง อาชีพนั้นมีมากมายเสียจริง ทั้งนักบิน หมอ บรรณาธิการ คนขายของ และอีกหลายอาชีพ แต่ฉันจะไปตามเส้นทางของพ่อฉันที่เป็นนักบิน

ที่ฉันอยากเป็นนักบินก็เพราะว่าฉันจะได้ไปยังประเทศต่าง ได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างมากมาย และยังได้เงินเดือนที่เยอะเพื่อเอาไปให้พ่อ แม่ ฉันอีกด้วย

แต่ก็ใช่ว่าจะไม่ยากเพราะจะต้องรับรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างดีเยี่ยม เพราะไม่ฉันเดียวพูดไม่ได้ แถมการบังคับสิ่งต่างๆ ในเครื่องบินก็ค่อนข้างยุ่งยากเช่นกัน ฉันคงจะต้องเรียนให้ดีที่สุด

นักบินนะ คือ อาชีพบริการซึ่งแน่นอนว่าจะต้องมีผู้โดยสารอยู่ฉันนั้นก็เคย เราก็ต้องทำให้ผู้ที่โดยสารมากลับเราได้รับความสะดวกสบาย ฉันก็น่าจะควรฝึกเรื่องได้แล้ว

ฉันจะตั้งใจมากที่จะเป็นนักบินเมื่อฉันโตขึ้น จะโยบินไปบนท้องฟ้าที่แสนกว้างใหญ่ เพื่อเป็นการตามเส้นทางของพ่อ ฉันจะทำให้ได้ เพราะฉันอยากอยู่บนท้องฟ้า เพื่อไปต่างประเทศ

7.10 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง อนาคตของผม

ผมฝันไว้ว่าเมื่อโตขึ้นผมจะสืบทอดมรดกของตระกูลที่เป็นบริษัทเหมืองแร่ คุณปู่ก่อตั้งขึ้นมาแม่ท่านจะล่องลับไปแล้ว เมื่อผมเพิ่งเกิดก็ตามแต่ท่านก็ได้ทิ้งเจตนากรม อันไม่มีวันเสื่อมคลายเอาไว้ให้ลูกหลานสานต่อเพื่อความมั่นคงของตระกูล บุคคลที่ผมเคารพนับถือมี 2 คนคือคุณป้า คุณป้าของผมหลังจากที่คุณปู่เสียไปก็ขยันทำงานอย่างตั้งใจ ธุรกิจของคุณป้าจึงรุ่งเรืองมาก ผมอยากเป็นเหมือนคุณป้าที่ขยันและฉลาด และ 2 ก็คือคุณย่า ผู้มีความเมตตาและเป็นคนใจเย็นเป็นผู้ที่ฝึกฝนทางธรรมะ เป็นผู้รอบคอบมีจิตสงบ ถ้าหากผมปฏิบัติตน ยึดสองคนนี้เป็นแบบอย่างโตขึ้นผมต้องเป็นคนเก่งได้แน่

ผมเคยคิดว่าหากโตแล้วผมจะขยันทำธุรกิจให้ดี เพื่อสานต่อเจตนากรมของคุณปู่และเพื่อพ่อแม่ภูมิใจในตัวผมซึ่งประสบความสำเร็จ และผมจะได้ตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณให้เหมือนที่เคยคิดกับผม

7.11 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง จิตรกร

อะไรเอ่ย มือหนึ่งจับผู้กัน อีกมือหนึ่งจับถาดสี และวาดภาพคล่องแคล่วสวยงาม จิตรกร เป็นจิตรกรนี้ดี สามารถวาดรูปได้ตามที่ต้องการไม่ต้องไปซื้อภาพแพงๆ ให้เสียเงินและภาพที่ไม่ถูกใจ แต่จิตรกรนี้จะวาดรูปอะไรให้ถูกใจเราก็ได้

อาชีพจิตรกรนี้กว่าเราจะวาดภาพได้สวยงามมากๆ นั้นต้องใช้เวลาเยอะ แต่จะได้ผลงานที่สวยงามเราก็สามารถนำไปขายได้ราคาแพงๆ ถ้าเราดกงานแต่เราวาดภาพเป็นก็ไปเป็นจิตรกรได้ เพราะเป็นอาชีพที่สามารถที่จะเป็นงานอดิเรกได้หรือเป็นอาชีพเสริมก็ได้ เป็นใครก็ได้ถ้ามีใจอยากจริงที่จะเป็นจิตรกรต้องไปฝึกฝนไม่ช้าว่าแคว้นเดียวเราจะเป็นมือโปรได้ทันทีทันใดและจะวาดได้ กว่าจะเป็นจิตรกรมือหนึ่งนี้ต้องฝึกวาดรูปมานานนับปีและต้องตั้งใจ และฉันนั้นก็เป็นคนชอบวาดรูปอยู่แล้วฉันก็ฝึกฝนมาด้วย แต่แค่แปบเดียวเองมันจึงไม่สวยมากเท่าที่ฉันเขียนมาแต่ฉันก็จะพยายามวาดให้สวยอย่างที่ฉันเขียนมาให้ได้

การเป็นจิตรกรอาจจะดีอย่างที่ฉันเขียนมาหรืออาจจะยากมากกว่านี้ แต่การวาดรูปถือว่าเป็นความสามารถพิเศษอาจจะทำให้คนอื่นอาจจะเห็นแววของเราว่าเรามีสิทธิ์ที่จะเป็นจิตรกรในอนาคตได้

7.12 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง ฉันอยากเป็นอาชีพคอมพิวเตอร์

สิ่งอะไรที่ทำจากเทคโนโลยีและเวลาต้องการทำงานจากสิ่งนั้นคืออะไร และเวลาผมต้องการจะเล่นจากสิ่งนั้นมันคือ คอมพิวเตอร์

มีอยู่ผมเห็นพี่ผมกำลังทำงานคอมพิวเตอร์อยู่ที่บ้าน แต่ว่าผมไปเห็นเขากำลังเปิดคอมอีกครั้งเลย ผมลองไปดูว่ามันใช้งานยังไง แล้วผมถามพี่ว่าถ้าโตขึ้นผมจะเป็นแบบพี่ได้ไหมครับ พี่บอกว่าได้และถามว่าทำไมถึงจะเป็นคอมพิวเตอร์ เพราะว่าผมอยากเป็นอย่างพี่นี่นา และผมก็จะเอาแต่ทำงานคอมพิวเตอร์เท่านั้น พี่บอกว่าถ้าเอาแต่ทำงานคอมพิวเตอร์และงานอื่นถ้าน้องไม่ทำ และจะผ่านการเขียนได้หรือก็ไม่ได้ สิถ้าอยากเป็นอย่างพี่นักพี่จะสอนให้น้องเองแต่ต้องมีข้อแม้ว่าห้ามเล่นเกม ถ้าเล่นและพี่มาเห็นพี่จะไม่สอบเลยจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพี่หรือพ่อ , แม่ก่อนที่จะเล่นเกม ผมขอสัญญาครับพี่

ถ้าพี่บอกอะไรเราต้องทำตามทุกอย่างที่พี่บอกและเราไม่ทำตามที่พี่บอกเราก็จะเป็นรู้อะไร

7.13 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง นักสร้างรถ

พวกเรานั้นก็คือนักออกแบบรถ แล้วพวกคุณเคยคิดที่จะทำไหม อาชีพนี้ทำให้มันเป็นเรื่องที่สนุกและใช้ความคิดในการทำ ถ้าออกแบบไม่ดีหรือทำไม่ได้จะส่งผลกระทบต่อรถอาจจะเกิดการพังหรือวิ่งไม่ได้

อาชีพนี้เสี่ยงต่อการผิดพลาดเหลือมันอาจจะทำให้รถเสียและได้ให้ต่างคนก็มาขมขมกัน และช่วยกันสร้างรถที่มีคุณภาพดีออกมาใช้กัน ivaกว่าและใครทำได้ดีกว่ากันที่ผมอยากเป็นนักออกแบบรถก็เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่ทำให้เราเก่งและแรงให้คนข้างนอกเอาออกมาลองใช้และได้มีรถใหม่มาใช้กันตามท้องถนน ทำทำรถออกมาดีมีสมรรถภาพดี ก็อาจจะกลายเป็นคนดังในวงการรถเลยก็เป็นได้

7.14 งานเขียนของนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง กว่าจะเป็นนักชีววิทยา

คุณเคยคิดบ้างไหมว่าธรรมชาติมันสำคัญแค่ไหน คุณเคยรู้บ้างไหมว่าปัจจุบันโลกเราต้องเสียทรัพยากรธรรมชาติไปมาเราจึงอาชีพ อาชีพหนึ่งที่เรียกว่า “นักชีววิทยา” ขึ้นมาซึ่งเป็นอาชีพที่ช่วยปกป้องการเสียทรัพยากรธรรมชาติไป

นักชีววิทยามีหน้าที่ที่จะต้องดูแลธรรมชาติทั้งต้นไม้ใบหญ้า รวมถึงสัตว์นานาชนิดชนิดด้วยนักชีววิทยาจะต้องมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์และภูมิศาสตร์ด้วย เพราะเราจะต้องรู้ว่าที่ตรงนี้มีสภาพอากาศหรือสภาพพื้นดินเป็นอย่างไรและควรที่จะรู้เรื่องต้นไม้ว่าต้นไม้มีสรรพคุณอย่างไรมีลักษณะอย่างไรชอบน้ำหรือชอบแดดเป็นต้น และเราจะต้องเรียนหนักด้วยต้องเก่งทุกวิชา โดยเฉพาะวิทย์และภูมิศาสตร์ที่เราอยากเป็นเพราะฉันอยากได้ช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติที่ยังคงเหลืออยู่บนโลกนี้ให้คงอยู่ต่อไปจนถึงรุ่นต่อๆ ไป การที่จะอนุรักษ์สิ่งต่างๆ ไม่ใช่เรื่องง่าย เราอาจจะต้องเดินทางไป

รอบโลกเลยก็ได้ เพราะเราต้องไปศึกษาต้นไม้และสัตว์ต่างๆ ที่ต่างประเทศก็ได้ เราอาจจะไม่มีเวลาให้ครอบครัวมาก เพราะต้องไปทำงานที่ต่างจังหวัดหรือต่างประเทศหรืออาจจะต้องใช้เวลานานในการทำงานนี้อาจจะต้องทำงาน 24 ชั่วโมงเลยก็ได้

นักชีววิทยาเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้มากและต้องใช้เวลาในการทำงานเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เหลืออยู่ในรุ่นหลานของเราต่อไป

8. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ครูและนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิตในการเก็บข้อมูลและให้ข้อมูลและขอขอบคุณ คุณณัฐกานต์ เกาศล ผู้พิมพ์รายงานวิจัยนี้

สิ้นสุดข้อความ